

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118203327
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118203327.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanej: Q. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/XX, XXX XX K., o zaplatenie 3.347,98 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 13.12.2018, č. k. 16Csp/57/2018 -58 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu 1. inštancie okrem výroku I. a vracia vec na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 2.399,94 eura s príslušenstvom, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

2. Súd prvej inštancie citoval ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 100 ods. 1 až 3 a § 101 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1 a 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

3. V odôvodnení uviedol, že písomným podaním doručeným súdu 11.12.2018 vzal žalobca žalobu čiastočne späť v časti istiny vo výške 2.399,94 eura a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Súd prvej inštancie preto postupom podľa § 145 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) konanie v tejto časti zastavil. Vo vzťahu k zamietavému výroku ďalej uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 12.02.2013 uzavretá zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe tejto zmluvy posúdil ako spotrebiteľský právny vzťah. Súd prvej inštancie túto zmluvu ex offo podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou v čase uzavretia zmluvy. Konštatoval, že zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len RPMN) pri poskytnutom úverovom rámci, len jej indikatívny výpočet, teda zmluva neobsahuje RPMN tak, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, rovnako tak v zmluve absentujú aj predpoklady pre výpočet tejto RPMN. Vzhľadom na uvedené je úver poskytnutý na základe tejto zmluvy bezúročný a bez poplatkov. Dospel k záveru, že žalobca svoj nárok na zaplatenie bol oprávnený uplatniť súdnou cestou už dňa 26.12.2014 a 3 ročná premlčacia doba uplynula dňa 26.12.2017. Žaloba bola podaná na súd až 27.3.2018, t. j. po uplynutí premlčacej doby, a preto žalobu zamietol. Na margo uvedeného ešte dodal, že žalovaná reálne čerpala 1.350 eur a reálne právnomu predchodcovi žalobcu uhradila do podania žaloby 1.635,10 eur, pričom právny predchodca žalobcu účtoval žalovanej na jej ťarchu poplatky v takom rozsahu, ktorý je spolu s ustálením bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a so spotrebiteľským právom ako takým.

4. O trovách konania rozhodol podľa 255 ods. 1 CSP. Odôvodnil ho tým, že žalobca nebol v konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov konania a úspešnému žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, preto mu náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie zamietol žalobu pre premlčanie bez vznesenej námietky premlčania zo strany žalovanej. Rozhodol tak v rozpore s platným právom a porušil tým jeho právo na spravodlivý proces. Podotkol, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bolo v Zbierke zákonov SR zverejnené rozhodnutie Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. PL ÚS 11/2016, ktorým Ústavný súd vyslovil nesúlad ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa s ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Súd prvej inštancie dospel vykonaným dokazovaním k nesprávnemu záveru o preplatení úveru. Ako už uviedol vo svojom podaní zo dňa 07.12.2018, žalovaná čerpala z úveru kreditnou kartou spolu sumu 2583,14 eura, na úver plnila v rozsahu 1635,10 eura. Rozdiel predstavuje sumu 948,04 eura, na ktorej zaplataenie navrhol súd prvej inštancie zaviazat' žalovanú. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé na základe čoho dospel súd k záveru o čerpaní úveru v sume 1.350 eur. Suma 1.350 eur predstavuje úverový rámec, ktorý je vzhľadom na povahu úveru ako revolvingu rámcom obnovovaným. Z predloženého kumulatívneho výpisu je zrejmý rozsah čerpania a to nim uvedenej výške. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s petitom jeho žaloby.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné v napadnutej časti zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. Žalovaný svoje odvolanie okrem iného odôvodnil aj porušením svojho práva na spravodlivý proces, keď súd prvej inštancie zamietol žalobu pre uplynutie premlčacej doby bez toho, aby žalovaná vzniesla námietku premlčania.

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

10. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 CSP. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvoľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvoľe sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci.

11. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkovi odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

12. S poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že prvoinstančný súd sa náležitostiami odôvodnení súdnych rozhodnutí dôsledne neriadil. V preskúmvanej veci došlo podľa názoru odvolacieho súdu postupom súdu prvej inštancie k naplneniu vady vyplývajúcej z ustanovenia § 365 písm. b) CSP. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti prevyšujúcej sumu 2.399,94 eura s príslušenstvom z dôvodu uplynutia 3-ročnej premlčacej doby na uplatnenie žalobného nároku na zaplatenie dlžnej sumy z čerpaných finančných prostriedkov na základe Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 12.02.2013. Z odôvodnenia preskúmvaného rozsudku však vôbec nevyplýva, či tak súd prvej inštancie učinil na základe vznesenej námietky premlčania alebo prihliadol na premlčanie z úradnej povinnosti. V súdnom konaní až momentom účinného vznesenia námietky premlčania zo strany dlžníka zaniká súdna vymáhateľnosť oprávnenia veriteľa procesne reflektovaná zamietnutím žaloby. Vychádzajúc z obsahu spisu sa zdá, že zo strany žalovanej nebola vznesená námietka premlčania. Pokiaľ súd prvej inštancie mal za to, že bol oprávnený prihliadať na premlčanie žalobného nároku ex offo, odvolací súd poukazuje na to, že v čase vydania rozhodnutia bolo v Zbierke zákonov SR zverejnené rozhodnutie Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. PL ÚS 11/2016, ktorým Ústavný súd vyslovil nesúlad ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa s ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Z odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť relevantné skutočnosti pre posúdenie opodstatnenosti zamietnutia žaloby pre premlčanie, v dôsledku čoho je rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti nepreskúmateľný odvolacím súdom.

13. Odvolací súd ďalej poukazuje na nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, čo sa týka jeho záveru o reálne čerpanej sume žalovanou vo výške 1.350 eur na základe Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 12.02.2013. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie predložil ako dôkaz výpis z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 11.02.2018 (č.l. 4 až 8 spisu). Zo žalovanou zrealizovaných debetných transakcií sa zdá, že žalovaná čerpala z úveru kreditnou kartou spolu až sumu 2.583,14 eura a nie sumu 1.350 eur, ako konštatoval súd prvej inštancie.

14. Súd prvej inštancie nepostupoval podľa ustanovenia § 220 CSP, v zmysle ktorého má súd povinnosť súdu jasne a zrozumiteľne dať odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Týmto postupom súd porušil právo strany sporu na spravodlivý proces, vo veci rozhodol predčasne, a zároveň vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu veci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP okrem výroku I. zrušil a v rozsahu zrušenia vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

15. Úlohou súdu prvej inštancie v priebehu ďalšieho konania bude opätovne prejednať vec v rozsahu, v akom bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený tak, aby štruktúra odôvodnenia rozhodnutia zodpovedala zásadám vyplývajúcim z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. Pokiaľ opätovne dospeje k záveru o premlčaní nároku žalobcu, vyrovná sa s odvolacou námietkou žalobcu vo vzťahu k aplikácii inštitútu premlčania na danú vec. Ďalej bude úlohou súdu prvej inštancie zaoberať sa históriou úveru, zistiť presne, akú sumu žalovaná vyčerpala a akú sumu vrátila, v naznačenom smere vykonať dokazovanie a opätovne vo veci rozhodnúť.

16. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie ako o trovách prvoinstančného tak i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 C.s.p., v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).